

Veterinärer utan gränser - VSF - Sverige

Medlemsblad oktober 2011

Här kommer det andra medlemsbladet från den interimsstyrelse som bildades i november 2010

I det här bladet presenterar vi några av de aktiviteter som medlemmarna i styrelsen är inblandade i eller kontakter som vi har, samt vad styrelsen har hunnit göra sedan det förra medlemsbladet och vad som planeras för den närmaste tiden. Tyvärr har vi i år förlorat en av våra första stöttepelare – se minnesord om Bengt Hurvell nedan.

Rapport från styrelsen

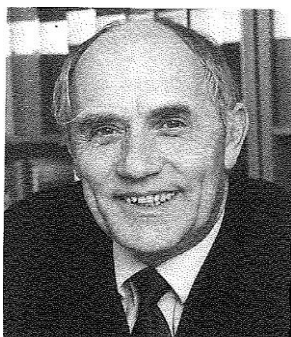
Föreningen har nu drygt 20 betalande medlemmar och formaliteterna börjar komma i ordning, i form av stadgar, organisationsnummer, bankkonto mm. Arbete pågår med att ta fram en verksamhetsplan och inventera de kontakter vi själva har samt skapa en metod för att samla information om den resursbas som våra medlemmar är. Våra styrelsemöten är spännande övningar i telemötesvarianter som plötsligt inte har plats för oss alla, eller skrapiga skype-kontakter där den som glömt sin mikrofon får träna på att höra men inte höras... Vi jobbar på att hitta en mer beständig lösning!

En ny hemsida har vi fått hjälp att konstruera och den är nu tillgänglig på vår webbadress www.vsf-sverige.org

Under våren höll vi i en första aktivitet och det var ett seminarium för studenter på Ultuna om MFS mm (se nedan) som anordnades i samarbete med VMFs internationella utskott.

I samband med Veterinärkongressen i Uppsala kommer vi dels att hålla ett informationsmöte (se nedan) och dels ordna en omröstning om logotyp för föreningen. Håll utkik efter vårt stånd och rösta!

Bengt Hurvell - in memoriam (se även In memoriam i Svensk Veterinärtidning 2011 nr 10 sid 57)

Bengt Hurvell var en ovanlig människa. Han hade alltid ett varmt leende och ett vänligt ord till den som han mötte. Sådant lockar fram glädje hos människor och gör världen lite bättre. Bengt var en intresserad och nyfiken person och det är inte förvånande att han var en av oss som samlades på Veterinärmötet 2010 för att bilda Veterinärer utan gränser - Sverige.

Bengt föddes i Lund 1935, han blev veterinär 1964 och kom till SVA som laborieveterinär samma år. Han blev VMD, docent, laborator och professor i bakteriologi. Hans meritlista och vetenskapliga produktion var omfattande. Bengt var expert i flera internationella FAO/IAEA-projekt där sjukdomsdiagnostik ingick, bl a ett projekt om bekämpande av screw worm fly (borrflugor) i Libyen.

Bengt var en människa med ett gott hjärta. Världen är lite gråare utan honom men glädjen som han spred lever kvar. Ett varmt tack till Bengts hustru Mariann som valde Veterinärer utan gränser som mottagare av minnesgåvor i samband med Bengts bortgång.

MFS-seminarium – Utan gränser?!

Vad kan veterinärer och studenter göra utanför Norden?

3 maj hölls ett seminarium i VMFs kårhus på Ultuna om exempel på kurser, examensarbeten, MFS-projekt och forskning med global inriktning.

Träffen inleddes med att Johanna Lindahl informerade om Veterinärer utan gränser och Lisa Persson berättade om MFS samt visade exempel på studier som genomförts i olika delar av världen. MFS står för Minor Field Study och är ett Sida-finansierat stipendium som studenter kan söka för att genomföra examensarbeten om utvecklingsfrågor, inkluderande minst 8 veckor i fält.

Lisa Schlanger berättade därefter om intryck och erfarenheter från sitt MFS i Ecuador som handlade om ektoparasiter hos llama och alpaca.

Johanna Lindahl som är doktorand vid SLU, beskrev det forskningsprojekt som hon jobbar med i Mekongdeltat i Vietnam och som handlar om japanskt encefalitvirus hos grisar och mygg i urban miljö. Hon gav också kort information om andra svenska, veterinärmedicinska engagemang med global inriktning, t ex afrikansk svinpest i Uganda, zoonoser i Kambodja, trypanotolerans i Etiopien, veterinärväsendet i Tadjikistan samt doktorander i Uganda och Vietnam.

Några studenter som deltagit i en kurs i bevarandebiologi under våren 2011 berättade om vad de varit med om under kursen. Maja-Lisa Broersma som går i år 5 på veterinärprogrammet och är studentrepresentant i VSFs styrelse, deltog i motsvarande kurs 2010 och beskriver kursen så här:

Kurs i Bevarandebiologi

Inom ramen för Etologi och Djurskyddsprogrammet som finns på SLU i Skara ges en kurs i Bevarandebiologi på 15 hp. Kursen behandlar bevarandebiologins teori och grundläggande begrepp, djurparkers bevarandeprogram, skogsskötsel, naturbetesmarker, beteendekologi, människa-viltinteraktioner mm.

Kursen har en "svensk" del samt en "internationell" del med fokus på Östafrika, dit man åker på studieresa under fyra veckors tid. I båda delar varvas teori med praktik/studieresor, och som student får man diskutera och jämföra olika sätt att jobba med bevarandebiologi samt för- och nackdelar med dessa ur samhälls- och ekonomiska perspektiv.

Bevarandebiologi är ett komplext och fascinerande ämne, och jag hade förmånen att få delta i ovan nämnda kurs under vårterminen 2010. Årligt talat sökte jag kursen "bara" för att få resa till Kenya (där andra delen av kursen skulle hållas), men det räckte med enstaka dagar i Skara för att jag skulle inse att jag klivit in en helt ny och spännande värld!

Kursen är mycket inriktad på diskussioner och oftast finns i dessa sammanhang inga rätt eller fel, utan allt beror på vilket perspektiv man ser frågan ur. Särskilt intressant är det att jämföra bevarandearbete i I-länder respektive U-länder då arbetet rent teoretiskt är byggt på samma grunder, men i praktiken (av nödvändighet) tar sig helt olika uttryck och möter helt andra konflikter.

Jag rekommenderar liknande kurser till alla som är sugna på att vidga sina vyer och/eller resa med ett "syfte", men kanske inte har praktisk möjlighet att vara borta ett längre tag, flytta utomlands etc (som ofta är fallet vid volontär/biståndsarbete mm). Det kan bli ett mycket angenämt mellanting mellan att arbeta och att turista, och jag lovar att man får både upplevelser och minnen för livet!

Kastrationskampanjer av gatuhundar – ja eller nej?

Elina Åsbjer ägnade sitt examensarbete åt problematiken med gatuhundar och belyser här den frågan.

Det finns uppskattningsvis 375 miljoner gatuhundar i världen, varav de flesta hittas i utvecklingsländerna. Dessa utgör ett stort problem, både ur ett djurskyddsperspektiv och ur ett folkhälsoperspektiv, och det är därför indicerat att försöka komma tillrätta med problemen.

Organisationer som WHO, OIE, WSPA, RSPCA m fl har gett ut riktlinjer för hantering av gatuhundspopulationer. Dessa riktlinjer riktar sig såväl till ideella organisationer som till de styrande och ansvariga i drabbade länder.

I ett effektivt kontrollprogram för gatuhundar bör följande åtgärder ingå: lagstiftning, registrering och identifiering av hundar, reproduktiv kontroll – framför allt kastring av tikar, samt utbildning av befolkningen och miljöåtgärder. Användande av hundstall, omplacering av hundar, samt avlivning bör beaktas som en mycket liten del av arbetet och bör endast användas i speciella fall.

Det finns många ideella organisationer, både lokala och internationella, som arbetar med gatuhundar och då framför allt med kastrationskampanjer, men fortfarande är problemet med gatuhundar gigantiskt. En del av problemet ligger i kortsiktigt tänkande och slöseri med resurser. Att en organisation utanför det aktuella landet genom insamlade medel bekostar resor och uppehälle för ett antal veterinärer och sköterskor som kanske kastrerar 100 hundar ur en population på en miljon bör ifrågasättas. Kostnaden per operation blir förhållandevis mycket hög och resultatet i hundpopulationen i princip obefintligt. Som ansvarig för donerade medel till resursfattiga länder måste man tänka kostnadseffektivt och VSF-Sverige kommer därför ej att finansiera denna typ av "kastrationsresor".

Att däremot arbeta med långsiktiga projekt, där kontinuerliga kastrationer ingår som en del av flera kontrollåtgärder, är betydligt mer kostnadseffektivt och är något som VSF-Sverige stöder. För att få en kontinuitet i kastrationerna där ett resultat syns i populationen bör det finnas veterinärer på plats under lång tid, varför engagerade lokala veterinärer kan vara att föredra.

Att som svensk veterinär/veterinärstudent åka ut i andra delar av världen för att kastrera hundar behöver dock inte vara fel i sig. Man bör vara införstådd med problematiken, leta efter seriösa organisationer, kanske passa på att jobba som volontär under en semesterresa, och kan då göra en vettig insats samtidigt som man skaffar sig kirurgisk erfarenhet och får en spännande resa.

Den första internationella One health konferensen, 14-16 februari 2011, Melbourne, Australien - Johanna Lindahl deltog

Trots att "One world- one health" har varit ett slagord i flera år så var det först 2011 som den första internationella konferensen ordnades. Sverige var välrepresenterat med en delegation från nätverket Infection, Ecology & Epidemiology (IEE). Jag och Lotta Berg, vice dekan på SLU och aktiv i IEE, representerade den svenska veterinärkåren.

Den tre dagar långa konferensen behandlade framför allt zoonoser och globaliseringen, men även produktionssjukdomar i utvecklingsländer och problem med att nå ut med hållbara insatser. Många länder var representerade på mötet och många yrkeskategorier, men man fick en känsla av att läkare var underrepresenterade, liksom agronomer. Alla huvudtalare var överens om att framtida hälsa är en internationell fråga och att det inte finns några gränser för smittsamma sjukdomar eller antibiotikaresistens.

En fråga där talarna inte var överens var dock huruvida produktionssjukdomar i u-länder verkligen var en fråga för "One health" om det inte gällde zoonoser, men de flesta veterinärer föreföll dock vara av åsikten att djurens hälsa och produktion är så viktig för människors hälsa att det inte borde vara någon diskussion. Generellt fanns det många givande föreläsningar, många kloka synpunkter och många intressanta diskussioner men vad gäller en global hälsa för människor och djur gäller det att veterinärer och många andra även är villiga att arbeta för det. Det återstår att se vad som kommer att bli konsekvenserna av dessa lofvärda initiativ.

SAVES arbetar för att bevara traditionella lantraser i Pakistan

Styrelseledamoten Kerstin de Verdier har kontakter med den ideella organisationen SAVES vilken har sin bas i Pakistan och stödjer herdefolken genom att på olika sätt hjälpa till att bevara de traditionella lantraserna. Dessa djur är nödvändiga för herdefolkens överlevnad och har värdefulla egenskaper för framtida djurhållning eftersom de är anpassade för att klara svåra förhållanden. De producerar och reproducerar under torka, extremt klimat och sjukdomspanorama där moderna djurraseras går under. De traditionella djurraserna är intimt kopplade till den traditionella kulturen och kunskapen och det ena kan inte klara sig utan det andra. Idag försvinner lantraserna i snabb takt över hela världen och 20 % av dem hotas av utrotning.

SAVES arbetar med att dokumentera och validera lantraser och traditionell kunskap om djurhållning. Organisationen samarbetar nära med herdefolken och har kontakter med nationella myndigheter och internationella organisationer och forskare.

Se t ex <http://saves.org.pk/pub/401.pdf> och <http://saves.org.pk/pub/28.pdf>

Bilderna visar från arbete med avmaskning av kameler, får och getter. Veterinär Zia ur Rehman från SAVES arbetar tillsammans med herdarna.

Välkomna till informationsmöte 10 november i Uppsala!

Torsdag 10 november kl 17.15 håller VSF-Sverige ett informationsmöte för medlemmar och andra intresserade i Inst f anatomi, fysiologi och biokemis sammanträdesrum på Ultuna.

Vi samlas utanför entré F till HVC (längst söderut i Husdjursvetenskapligt centrum) från dess östra sida (mot Syltan och ULS-kåren).

Stöd vår verksamhet och bli medlem!
250 kr för yrkesverksam, 125 kr för student och pensionär
Företag som vill stödja föreningen ombuds kontakta kassören via vår mailadress
Bankgiro 695-9803

www.vsf-sverige.org

info@vsf-sverige.org

Har vi din e-postadress? Maila så kommer du med på vår sändlista!